

Ze względu na występującą hiperfagię (niepohamowany apetyt), a także spowolniony metabolizm, osoby z PWS są narażone na otyłość. Jeszcze do niedawna na otyłość cierpiało ok. 90% osób z PWS.

Pomocne w walce z otyłością okazały się coraz wcześniejsza możliwa diagnoza choroby, rygorystyczna dieta oraz leczenie hormonem wzrostu.

Badania kompozycji ciała u osób z PWS wykazały podwyższoną zawartość tkanki tłuszczowej i obniżoną tkanki mięśniowej. Badania porównawcze między grupą osób z PWS oraz grupą osób otyłych bez PWS o podobnym wskaźniku BMI wykazały jednak wiele różnic.

W badaniu przeprowadzonym przez naukowców z Florydy w 2006 r. w grupie 20 osób z PWS zawartość tkanki tłuszczowej była wyższa (54.1% vs. 48.5%), a tkanki mięśniowej niższa (45.9% vs. 51.5%) w porównaniu do 14-osobowej grupy osób otyłych o porównywalnym BMI bez PWS. Dla porównania u osób o prawidłowej masie ciała masa tkanki tłuszczowej nie przekracza 20% wagi u kobiet i 10% u mężczyzn.